

Jacob Jensen (Manders 1ste): Jeg maa takke den sidste ærede Taler, fordi han dog under Skolelærerne et Par Træk og en Troie paa. Det skulde glæde mig, hvis han tillige vilde indrømme, at de — idetmindste for Stam Skuld. — ei komme til at gaae bureløs. Hvad angaaer det Mægtingsforslag, som er stillet, da maa jeg tillade mig at gøre opmærksom paa, at den ærede Forslagsstiller neppe har været heldig i at udtrykke sig. Det hedder nemlig i § 1, første Pæsus, om de 11ste, at de skulde have 10 pCt. af de første 300 Rd. og 7½ pCt. af de følgende 200 Rd., forudsat, at de have Saameget i Løn, men efter hans Forslag vil det nu komme til at hedde 7½ pCt. af det fjerde Hundrede, og naar det da, analogt dermed, i 2den Pæsus hedder om de 6ste, at de endvidere for de første 300 Rd. skulde have 10 pCt. og 7½ pCt. af de to påfølgende Hundreder, saa vil deraf følge, at de ville faae 20 pCt. af de 3 første Hundreder, 15 pCt. af det fjerde Hundrede, og 7½ pCt. af det femte Hundrede, medens de derimod ville faae 10 pCt. af det 6te, 7de og 8de Hundrede. Den ærede Rigsdagsmand har tidligere fundet et af mig understøttet Forslag meget ufornuftigt, men jeg maa tilstaae, at jeg finder dette Forslag endnu mere ufornuftigt.

Bloug: Maa jeg bede om Ordet, for at gøre en personlig Bemærkning.

Formanden: Jeg kan ikke give den ærede Rigsdagsmand Ordet, da flere have forlangt Ordet for personlige Bemærkninger, men jeg har nægtet dem det.

Westenholtz: Jeg skal blot berigtige hvad der fra een Side er fremført, med Hensyn til Sammenligningen mellem Landbrugerne og Embedsmændene. Man maa ikke glemme, naar man taler om Landbrugernes Indtægter, at de netop aale de Fornødenheder, der ere saa dyre, at Embedsmanden ikke kan leve, idet f. Ex. 1 Td. Rug nu koster 7 Rd. Dertil giver Landmanden Intet ud, men det er netop det, som trykker Embedsmanden. Jeg troer imidlertid ikke, at det er nødvendigt at gaae videre i denne Retning. Hvad der for mig er det Afgjørende, er, at der er Mulighed for, at Løven, hvis vi ikke vedtage den som den foreligger, aldeles ikke kommer ud. Den, der hjæl-

per i Nøden, hjælper to Gange, og jeg troer ikke, at det alene kommer an paa, hvormeget vi give, men ogsaa paa, naar vi give. At der kan gives hurtigt, er for mig et tilstrækkeligt Motiv til at vedtage Løven, som den nu foreligger, og jeg skulde derfor meget tilraade at stemme derfor.

S. M. Petersen: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Jacobsen) begyndte sit Foredrag med at bemærke, at det Helt ikke har nogen finantiel Betydning; jeg formoder, at denne Udtalelse var rettet mod mig (Nei!). Ja, er det ikke saa, saa er jeg jo fri for at besvare den, men jeg skal alligevel svare derpaa for at være sikker. At en Afgift af 150,000 Rd. har finantiel Betydning, kan ikke nægtes, men Forskjellen imellem at gaae ind paa Landstingets Beslutning og at vedtage Fleertallets Forslag har ingen finantiel Betydning; det er ganske rigtigt. Hvori bestaaer da Forskjellen? Deri, at Finansministeren og Landstinget ville tage fra den ægte Bestillingssmand, som har under 500 Rd., og give til den 6ste, som har 800 Rd., og det er efter min Betragtning ubilligt. Maaffe jeg glemte at tilføie det til hvad jeg før sagde for at tydeliggøre det. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgfreds (Bloug) begyndte sit Foredrag med, at han undrede sig over, at denne Discussion kunde trækkes saa langt ud; det undrer mig slet ikke. Jeg troer, vi kunne paavise Exempler, hvor vi have talt længere om 20 Rd. til en Enke end om disse 150,000 Rd. til Embedsmændene omkring i Landet. Hvad ibrigt angaaer saavel den sidste ærede Talers Bemærkninger som de Bemærkninger, der faldt fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 3die Valgfreds, da skal jeg gjentage, hvad jeg tidligere har bemærket, at jeg troer, de ærede Herrer her i Kjøbenhavn, hvor klar Indsigt i de her stedfindende Forhold de end have, dog have for hele Tanker om Landboerne. Det kommer heller ikke af sig selv paa Landet, det maa man ikke troe; der horer Meget til, naar en Landbruger skal kunne begynde sin Nettoindtægt til 800 Rd. Saa siger man: Ja, men man husker ikke paa alle de Naturalier, Landbrugeren selv forbruger,